

Το παραμύθι μας:

Γ.Ιακωβίδης

Μια φορά και ένα καιρό ένα κοριτσάκι που το λέγανε Ελενίτσα ζούσε με την οικογένεια της στο χωριό. Αγαπούσε πάρα πολύ τη μαμά, τον μπαμπά, τον παππού και τη γιαγιά της. Όλη μέρα ήθελε να τους βοηθάει και να τους κάνει χαρούμενους. Ποτέ δε στεναχώρησε τους γονείς της. Έπαιζε ήσυχα χωρίς φωνές και αταξίες με τους φίλους της, γι αυτό και την αγαπούσαν όλοι και την ήθελαν στην παρέα τους.

Γ.Ιακωβίδης

Η Ελενίτσα δεν είχε ακόμα αδερφάκι γι 'αυτό είχε πολλούς φίλους και έπαιζε μαζί τους. Μια μέρα κάλεσε την παρέα της στο σπίτι για να παίξουν. Όμως τα παιδιά ετοίμασαν μια ορχήστρα που ξεκούφανε την καημένη τη γιαγιά της. Αυτό δεν άρεσε στην Ελενίτσα και έτσι είπε τους φίλους της να μην το ξανακάνουν, γιατί αλλιώς δε θα ξαναπαίξει μαζί τους. Τα παιδιά στεναχωρήθηκαν για τη συμπεριφορά τους και υποσχέθηκαν στην Ελενίτσα ότι δε θα το ξανακάνουν. Ύστερα ζήτησαν συγγνώμη και έπαιξαν ένα πιο ήσυχο παιχνίδι.

Ν.Γύζης

Η γιαγιά συγχώρεσε τα παιδιά και έπαιξαν ένα ομαδικό παιχνίδι το "γύρω-γύρω όλοι». Τα παιδιά χάρηκαν πάρα πολύ και ευχαρίστησαν τη γιαγιά της Ελενίτσας.

Ν.Γύζης

Η Ελενίτσα την άλλη μέρα επισκέφτηκε τη Θεία της που είχε ένα μικρό κοριτσάκι, τη ξαδερφούλα της δηλαδή και έπαιξε μαζί τους το παιχνίδι «ΚΟΥ-ΚΟΥ ΤΣΑ». Πόσο θα ήθελε ένα αδερφάκι όπως είχαν και οι φίλοι της; Όμως σκέφτηκε καλύτερα.

Δε πειράζει που δεν έχω αδερφάκι μπορεί αργότερα οι γονείς μου να αποκτήσουν και άλλο παιδάκι... Τώρα έχω τους φίλους μου και τα ξαδέρφια μου σκέφτηκε.

Δε θέλω να στεναχωρώ τη μαμά μου γκρινιαζοντας για ένα αδερφάκι... Στην οικογένειά μου είμαστε όλοι προσεκτικοί να μη χάνουμε τη χαρά μας, αλλά να βοηθάμε ο ένας τον άλλον. Γιατί το αίμα νερό δε γίνεται...

Έτσι η Ελενίτσα γύρισε χαρούμενη, κουρασμένη στο σπίτι της και έτρεξε στην αγκαλιά των γονέων της. Ύστερα κοιμήθηκε ήρεμη, για να σηκωθεί νωρίς να πάει στο νηπιαγωγείο να γίνει πιο σοφή. **ΤΕΛΟΣ**